

ΕΤΟΣ 64ον

11 Σεπτεμβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3302)

ΤΟ ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ

Καθώς προετοιμαζόμαστε να εορτάσουμε τη μεγάλη έορτή της Παγκοσμίου Ύψωσης του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, η όποια κατά τη λειτουργική παράδοση της Εκκλησίας μας φέρει τά ίσα προς την Άγία και Μεγάλη Παρασκευή –γι' αυτό και η αυστηρή νηστεία–, τό ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας μās υπενθυμίζει μιὰ ἄλλη παράξενη ὕψωση πού εἶχε προηγηθεῖ καί εἶχε λάβει χώρα στή μέση της ἐρήμου, αἰῶνες πρὶν, κατά τὴν ἔξοδο τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴ δουλεία της Αἰγύπτου. Τί εἶχε συμβεῖ;

Οἱ Ἰουδαῖοι, μὴ μπορώντας νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τό βασίλειο της Ἐδῶμ, ἀναγκάστηκαν νὰ κάνουν κύκλιον γιὰ νὰ τό παρακάμψουν, μέσα ἀπὸ περιοχὰ ἄνυδρη καί ἀπαράκλητη. Κατὰ τὴν προσφιλή τους τακτική, ἄρχισαν πάλι τὸν γογγυσμὸ καί τὴ γκρίνια ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί ἐμμέσως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, λέγοντας πὼς τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο γιὰ ν' ἀφήσουν τὰ κόκαλά τους στὴν ἔρημο. Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν ὡς τροφή τό μάννα καί ἐπομένως ὀφθαλμοφανή τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ, ἐπέδειξαν μεγάλη ἀγνωμοσύνη χαρακτηρίζοντάς το ἄνοστο καί εὐτελή οὐσία. Γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τους αὐτὴ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ ἐμφανιστοῦν δηλητηριώδη φίδια, τὰ ὁποῖα πολλοὺς ὁδήγησαν στὸν θάνατο. Οἱ Ἰσραηλίτες ὁμως, μετὰ ἀπὸ σαράντα χρόνια περιπλάνηση στὴν ἔρημο κι ἔχοντας ἐμπειρία της σχέσης τους μὲ τὸν Θεό, ἤξεραν τί ἔπρεπε νὰ κάνουν γιὰ ν' ἀποτρέψουν τὴν ὀργή του. Ζήτησαν τὸ θεῖο ἔλεος καί τότε ὁ Θεὸς ἔδωσε ἐντολή στὸν Μωυσῆ νὰ κατασκευάσει ἓνα χάλκινο ὁμοίωμα φιδιοῦ, νὰ τό τοποθετήσῃ ὀριζόντια σ' ἓνα στύλιον καί νὰ ὑψώσει τὸν πρωτότυπο αὐτὸ σταυρὸ στὴ μέση τοῦ στρατοπέδου. Ὅποιοι Ἰσραηλίτες δεχόταν δάγκωμα φιδιοῦ, τό μόνο πού εἶχε νὰ κάνει ἦταν νὰ κοιτάξῃ μὲ πίστη στὸν Θεὸ τό ὑψωμένο χάλκινο φίδι, γιὰ νὰ σωθεῖ καί νὰ ἐπιβιώσῃ ἀπὸ τό θανατηφόρο δάγκωμα. Δέν τοὺς ἔσωζε τό χάλκινο φίδι, ἀλλὰ ἡ πίστη καί ἡ ὑπακοή τους πρὸς τὸν Θεό.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. γ' 13-17)

«Ίνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»

*Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώ-
σε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον,
ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ'
ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.*

Ὁ ὄφιν, προτύπωση τῆς ἀνθρώπινης φύσης

Γενικά στὴν Ἀγία Γραφή τό φίδι θεωρεῖται προσωποποίηση τοῦ κακοῦ. Τότε γιατί ὁ Θεὸς δίνει ἐντολή νά ὑψωθεῖ χάλκινο φίδι στὴν ἔρημο; Τό φίδι τό ἰοβόλο, μέ τά πλανερὰ του λόγια, ὀδήγησε τοὺς πρωτοπλάστους στὴν πτώση κι ἐπομένως δηλητηρίασε τὴν ἀνθρώπινη φύση μας μέ τὴν ἁμαρτία καί τίς συνέπειές της. Ἀντίθετα, τό χάλκινο φίδι, χωρὶς νά ἔχει δηλητήριο, ἔσωξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας τους. Ἐρμηνεύοντας οἱ Πατέρες, θά ποῦν πὼς κατὰ ὅμοιο τρόπο ἔπρεπε νά βρεθεῖ ἀνθρώπινη φύση χωρὶς ἁμαρτία, ὥστε νά ὑψωθεῖ γιὰ νά σώσει ὅσους ἀπέβλησαν σέ αὐτήν. Καί ὁ μόνος ἀναμάρτητος εἶναι ὁ Χριστὸς μας. Ἔπρεπε λοιπὸν νά ὑψωθεῖ στὸν Σταυρό, «ἁμαρτίας ἰοῦ ἐλεύθερος», γιὰ νά μᾶς λιτρῶσει ἀπὸ τό δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας καί νά προσπορίσει τά σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς ἀγιότητας σέ ὅσους ἀποβλή-
πουν μέ πίστη πρὸς Αὐτόν.

Θά ἐρμηνεύσει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καί τότε θάνατο διέφευγαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλ' ἂν τὸν πρόσκαιρο, ἐνῶ τώρα ὅσοι πιστεύουν ξεφεύγουν τὸν αἰώνιο θάνατο. Ἐκεῖ δαγκώματα φιδιῶν θεράπευε ὁ κρεμάμενος ὄφιν, ἐνῶ ἐδῶ ὁ ἔσταυρωμένος Ἰησοῦς θεραπεύει τίς πληγές τοῦ νοητοῦ δράκοντος (τοῦ διαβόλου). Ἐκεῖ, ὅποιος κοιτάζε μέ τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς θεραπευόταν, ἐδῶ ὅποιος βλέπει μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς πετᾶ ἀπὸ πάνω του κάθε ἁμαρτημα. Φίδι δάγκωνε ἐκεῖ καί φίδι θεράπευε, καί ἐδῶ θάνατος κατέλαβε (τὸν ἔσταυρωμένο) καί θάνατος (μᾶς) ἔσωσε». Μέ ἄλλα λόγια, ὅπως τό χάλκινο φίδι ἦταν ὁμοίωμα τῶν φιδιῶν χωρὶς τό δηλητήριό τους, ἔτσι καί ὁ Χριστὸς μας, μέτοχος τῆς ἀνθρώπινης φύσης, στερεῖται τοῦ «δηλητηρίου τῆς ἁμαρτίας». Κι ὅπως οἱ δαγκωμένοι ἀπὸ τά φίδια, κοιτάζοντας τό ὑψωμένο ὁμοίωμα σώζονταν, ἔτσι καί ὅσοι ἐξουθενωμένοι ἀπὸ τό δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας ἀποβλήπουν μέ πίστη στό Πάθος τοῦ Σωτήρα, ὑπερβαίνουν τὸν θάνατο καί ζοῦν αἰώνια.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Κανείς δέν ἀνέβηκε εἰς τόν οὐρανόν, παρά ἐκεῖνος πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τό φίδι εἰς τήν ἔρημον, ἔτσι πρέπει νά ὑψωθῆ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὡσεὶ καθένας πού πιστεύει εἰς αὐτόν νά μή χαθῆ, ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Διότι τόσον πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν του τόν μονογενῆ, διὰ νά μή χαθῆ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Διότι δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του εἰς τόν κόσμον, διὰ νά καταδικάσῃ τόν κόσμον, ἀλλά διὰ νά σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό «παράδοξο» τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἐάν ὑπάρχει τόσο ἰσχυρός συμβολισμός μεταξύ τῆς ὕψωσης τοῦ χάλκινου φιδιοῦ καί τῆς Σταύρωσης τοῦ Χριστοῦ, τότε γιατί ὁ Σταυρός πού θά ὑψωθῆί στήν ἑορτή θά εἶναι χωρίς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Γιατί θά ὑψωθῆί ὁ Σταυρός μόνος του χωρίς τόν Ἐσταυρωμένο; Μόνο γιά λόγους ἱστορικούς, ἐπειδή ἔτσι ὑψώθηκε ὅταν βρέθηκε ἀπό τήν ἁγία Ἐλένη, ἢ ὅταν ἀνακτῆθηκε ἀπό τόν αὐτοκράτορα Ἡράκλειο μετά τή μόνη γνήσια σταυροφορία πού γνώρισε ἡ ἱστορία ἐναντίον τῶν Περσῶν πού τόν εἶχαν ἀρπάξει;

Ὅχι. Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Σταυρός ὑψώνεται χωρίς Αὐτόν πού ἐπάνω του ὑψώθηκε καί πέθανε, εἶναι ἀπλός. Καί δέν εἶναι ἀπλός ἀπό τό γεγονός ὅτι, ἂν καί ὑψώθηκε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Χριστός, τά ἀποτελέσματα τοῦ Σταυροῦ στόν Χριστό δέν ἦταν μόνιμα. Μέ ἄλλα λόγια, τό γεγονός τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅσα σωτήρια ἀποτελέσματα κι ἂν προσπόρισε στήν ἀνθρωπότητα, δέν συγκρίνεται μέ τόν θρίαμβο τῆς Ἀναστάσεως. Καί γιά τήν Ἐκκλησία, τό προέκον καί σημαντικό εἶναι νά υπερτονισθῆ ἡ κυρίαρχη καί πρώτη ἑορτή της, ἡ Ἀνάστασις. Ὁ Σταυρός λοιπόν ὑψώνεται κενός, γιατί Ἐκεῖνος πού ἔπαθε ἐπάνω του ἀνέστη. Ὁ Σταυρός δέν ὑπάρχει καί δέν τιμᾶται ὡς ὄργανο θανάτου, ἀλλῆ ὡς σύμβολο τῆς Ἀναστάσεως. Καί ἡ δύναμή του δέν ὀφείλεται μόνον στό ὅτι ἐπάνω του ἔχυσε τό αἷμα Του ὁ Σωτήρας μας, ἀλλῆ κυρίως στό ὅτι ἐπάνω του ἀποδείχθηκε κυρίαρχος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, τόσο ὅταν αὐτεξουσίως παρέδιδε τό πνεῦμα του, ὅσο καί ὅταν μόνος του, μέ τήν Ἀνάστασή του, ἀνέτρεπε τά ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου, διασφαλίζοντάς μας τήν ἐλευθερία, τή σωτηρία, τήν ἀγιότητα.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

11 Σεπτεμβρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΨΩΣΕΩΣ.
Θεοδώρας όσίας († 491). Εύφροσύνου (θ' αϊ.) τοῦ μαγεῖρου, Εὐανθίας μάρτυρος.
Χρυσοστόμου Σμύρνης καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων κατὰ
τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922).
Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστ.: Γαλ. στί 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ' 13-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34-38, θ' 1.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Σέ μία περίοδο πολλοῦ ἀριθμοῦ ἰδεολογικῶν, πνευματικῶν καί κοινωνικῶν συγχύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἔρχεται νά προσφέρει στοὺς νέους πού ποθοῦν νά διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων, τὴ δυνατότητα νά καταρτιστοῦν πρακτικὰ ἀλλὰ καί βιωματικὰ καί συγχρόνως νά τοὺς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιὰ τὴν ἀξιόπιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β' ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ τῆς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριον Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τὸ Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου, θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Πληροφορίες:

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινὰ 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτὸς Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα ποιοῖ εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας, στὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικὰ ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικῆς-κατηχητικῆς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
